

KOORGEL EIDE

Uitgave van de Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond

nummer 32 | maart 2021

INHOUDSOPGAVE:

Prelude	1
Salariëring 2021	2
Zondag Laetare.....	3
Josquin des Prez (1)	8
Cantorcursus	10
Toelichting DO-UT-DES Muziekbladen.....	12
DO-UT-DES Muziekbladen	
Onderzoek onder de leden.....	17
Vanaf de orgelbank.....	18
Guido Grond.....	20
Wie dan nog leeft	22
Ecce homo	24
Jubilarissen	28

OMSLAG:

Een prachtig glas in loodraam opdat we de veelkleurigheid van ons geloof in donkere tijden niet mogen vergeten.

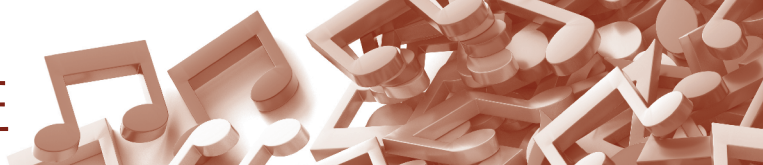
REDACTIE:

Ad Voesten
Vic. Drs. E. Smeets
Marian Verstappen (secr.)

E-mail:
koorgeleide@gmail.com

Postadres:
Postbus 470, 6040 AL Roermond

PRELUDE

Je hoort het vaker zeggen in deze tijd. "Ik ben Coronamoe". Je leest en hoort overal over het virus maar het liefst wil je er niets meer over horen. En dan nog de "Horrorwinter 2021" met sneeuw, ijs en ijzel. Tegen de tijd dat u Koorgeleide leest zal er ook wel een hittegolf zijn geweest. Kortom woelige tijden die vragen om rust en een veilige haven.

Die veilige haven vinden we in het vertrouwen in een God die naast ons staat en ons soms zelfs draagt. Dat vertrouwen kun je uitzeggen, je kunt het in stilte overdenken of je kunt het uitzingen en uitspelen op instrumenten. En daar gaat Koorgeleide over. Muziek als communicatiemiddel tussen God en de mens. Een rustpunt in moeilijke tijden. En dat wij kleine mensen soms wat hulp en inspiratie nodig hebben zult u vast hier en daar kunnen lezen in deze aflevering van Koorgeleide.

Enige zelfspot vinden onze schrijvers nooit een probleem echter alleen met als doel een diepere laag in onze gedachtegang aan te boren. Aan u als lezer de taak op ontdekkingsreis te gaan!

De redactie.

Het volgende nummer van Koorgeleide verschijnt eind juni. Kopij kunt u inleveren vóór **15 mei** bij: **koorgeleide@gmail.com** of Sint-Gregoriusvereniging in het Bisdome Roermond, t.a.v. Koorgeleide, Postbus 470, 6040 AL Roermond.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten.

Onderscheidingen voor koor- en zangersjubilea kunnen **minimaal 2 maanden van tevoren** digitaal worden aangevraagd. Het aanvraagformulier kunt u invullen via de website van de Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond: www.sgv-roermond.nl

Een actueel adressenbestand is zowel voor u als voor ons van groot belang.

Mocht de adressering van het koorsecretariaat niet (meer) juist zijn, gelieve dit dan z.s.m. te melden aan **sgv.onderscheidingen@gmail.com** En anders per post: Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond, t.a.v. Jos Sijstermans, postbus 470, 6040 AL Roermond.

VAN HET SECRETARIAAT

Salariëring kerkmusici 2021

De honorering per uur is vastgesteld naar bevoegdheid en naar uitoefening van de gecombineerde dan wel enkelvoudige functie. In de genoemde uurbedragen is de voorbereidingstijd inbegrepen. De honoreringsbedragen op [dienst]uurbasis zijn per 1 januari 2021 met 1,7 % [2020: 2,1%] verhoogd [afgerond op € 0,05] en als volgt vastgesteld:

Dienstjaren	Dirigent óf Organist			Dirigent én Organist		
	Bev. III	Bev. II	Bev. I	Bev. III	Bev. II	Bev. I
1	22,05	25,45	28,60	34,25	39,55	44,95
2	22,60	26,30	29,60	35,00	40,50	46,00
3	23,15	27,15	30,70	35,95	41,45	47,20
4	23,80	28,05	31,90	36,55	42,35	48,40
5	24,30	28,95	32,95	37,15	43,20	49,55
6	24,85	29,70	34,25	37,75	44,10	50,65
7	25,45	30,55	35,30	38,30	45,05	51,80
8	26,00	31,45	36,40	38,80	46,00	52,90
9	26,50	32,20	37,55	39,35	46,85	53,95
10 of meer	27,05	32,95	38,70	39,95	47,65	55,00

Bovenstaande honorering wordt afgeleid van een basistarief per uur voor drie categorieën van vakbekwaamheid (zoals genoemd in de Beleidsnota voor Kerkmusici).

ZONDAG LAETARE

De veertigdagentijd, waarin we ons voorbereiden op het Paasfeest, zou je een jaarlijks terugkerende retraite van de Kerk kunnen noemen, een tijd waarin we ons bezinnen op ons leven, op onze tekortkomingen en op het heil dat ons door Christus is geschonken.

De teksten van de liturgie bieden ons iedere dag in de veertigdagentijd stof tot nadenken, tot overwegen. De vierde zondag van deze bezinningstijd, een periode waarin bij ons thuis in mijn jeugd serieus gevestigd werd, noemden we Halfvasten. Het was een dag waarop even de druk van de ketel gehaald werd.

Een aardig detail is wellicht dat deze zondag in de vasten, lang geleden, ook wel 'de zondag van de vijf broden' genoemd werd. Op die dag werd, in de tijd vóór het Tweede Vaticaans Concilie, het evangelie van de wonderbaarlijke broodvermenigvuldiging gelezen. Op deze zondag, die al

jarenlang bekend staat als zondag *Laetare* in verband met het eerste woord van de introïtus, kijken we vooruit naar het Paasfeest dat in aantocht is. Ook al zijn de lezingen van zondag *Laetare* in dit B-jaar anders dan die van vóór het concilie, toch zijn ze allemaal toekomstgericht. Verrassend, hoe mooi de gregoriaanse gezangen van deze zondag passen bij de toekomstgerichte beelden van de voorgeschreven lezingen in het B-jaar.

De introïtus *Laetare* vinden we in het Graduale Romanum op bladzijde 108:

Laetare Jerusalem: et conventum facite omnes qui diligitis eam: gaudete cum

laetitia, qui in tristitia fuistis: ut exsultetis, et satiemi ab uberibus consolationis vestrae.

Ps. Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus.

Verblijd U Jeruzalem, en komt samen gij allen die haar lief hebt; verheugt U met blijdschap, gij die in droefenis geweest zijt; opdat gij juicht en verzadigd zult worden aan de borsten die U verkwikken.

Ps. Ik ben verheugd over wat tot mij gezegd is: naar het huis van de Heer zullen wij gaan.

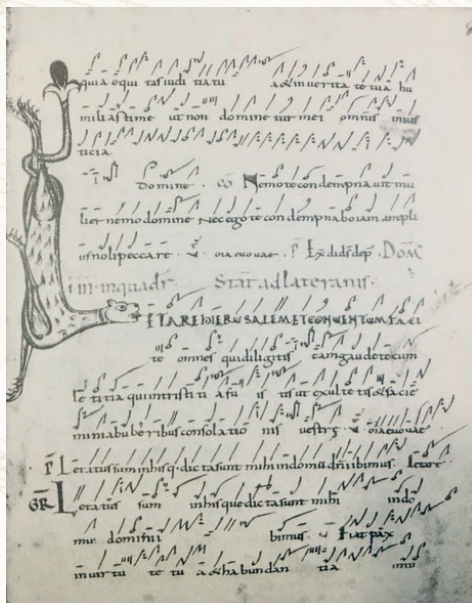
De oorspronkelijke teksten van alle gezangen van deze 4e zondag in de Veertigdagentijd maken toespelingen op Sion of Jeruzalem. De introïtus *Laetare* geeft ons een voorproefje van de Paasvreugde. Klanken, die we ook in het Alleluia van de Paaswake aantreffen, openen vandaag de introïtus, de ouverture van de Mis.

Het *Laetare* is, in vergelijking tot het meer ingetogen *Gaudete* in de Advent, expressief en bereikt bij het woord *exsultetis* een juichend hoogtepunt. De introïtus bestaat uit drie zinnen waarvan de middelste iets lager is, een zin die droevige herinneringen oproept.

De blijde accenten van *conventum facite* komen terug op *exsultetis* en *satiemini*, waarbij dit laatste woord breed en nadrukkelijk wordt uitgezongen: 'gij zult verzadigd worden'. Dat 'verzadigd worden' betekent iets voor mensen die streng vasten, ook al weten ze dat het in geestelijke zin bedoeld is!

Wat in de eerste zin het hoogtepunt was,

de juichende torculus op *conventum facite*, is nu de inleiding op een krachtige vreugde-uiting, het hoogtepunt op *satiemini*. De stijging fa-sol-la-do op Jerusalem herhaalt zich op *consolationis* (vertroosting). Daarna eindigt de melodie met een breed uitgewerkte slotcadens van een 5e modus responsorie. De inhoud van de introïtus is gemaakt naar een fragment uit Jesaja 66, vers 10 en 11. De antifoon met deze Jesajatekst, vormt een omlijsting voor psalm 122, een pelgrimspsalmsalm.

Gelovige joden pelgrimeerden drie keer per jaar naar de tempel in Jeruzalem om God hulde te brengen. Het voorschrift, om drie maal per jaar in de tempel God hulde te brengen, vinden we in Exodus 34, vers 23. Jeruzalem heet in dichterlijke taal de ideale Stad, waar het 'huis' van de Heer staat, een heilige stad. Jeruzalem wordt ook wel een beeld van de hemel genoemd, de stad van vrede, een beeld van de toe-

komst waar alles goed zal zijn. De tempel en het koninklijk paleis stonden vlak naast elkaar. De koning werd destijds gezien als de vertegenwoordiger van God, de Gezalfde van de Heer. Hij had de opdracht het recht te handhaven zoals God wil dat aan mensen recht gedaan wordt.

De antifoontekst verwijst dus naar de profeet Jesaja, die actief was in Jeruzalem in de tweede helft van de achtste eeuw vóór Christus, een periode waarin Assyrië het Midden-Oosten onder de voet liep. De koningen van Juda en Israël streefden er daarom naar om samen een vuist te kunnen maken. Jesaja riep echter op om dat niet te doen, maar te ver-trouwen op God. Na hun terugkeer uit Babylonië hadden de Joden het moeilijk, de profeet wees hen op hun zonden en riep hen op om eerlijk, rechtvaardig en vroom te zijn. In zijn profetie beschrijft Jesaja Jeruzalem in poëtische taal. Jeruzalem wordt uitgebeeld als een schitterend vergezicht, als een oase waar men in de woestijn met uitgedroogde ogen naar uitziет. Daarom past de 'verzadigende' introïtustekst goed bij psalm 122, een psalm die vol is van vrede, die verwijst naar het ware Jeruzalem, een messiaanse wereld waarin alles goed zal zijn. Alle reden dus om verheugd te zijn!

Het graduale *Laetatus sum* (GR blz. 336) wordt door Dom Gajard, die vanaf 1914 jarenlang koorleider in Solesmes was, een meesterwerk met een intieme en diepe vreugde genoemd:

Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus. Vs. Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis. Ik verheug me over hetgeen mij gezegd is: naar het huis van de Heer zullen wij gaan.

Vs: Vrede zij er in uw sterkte en overvloed binnen uw torens.

Net zoals bij de introïtuspsalmodie is de tekst van het graduale responsorie uit de reeds genoemde pelgrimspsalmen genomen. Het graduale bezingt de opgang naar Jeruzalem, de stad van vrede met haar verheven tempel, haar sterkte en haar overvloed aan gaven. Er is overigens weinig vrede geweest in deze omstreken stad, waar het huis van God en van de koning naast elkaar stonden. De pelgrim, die vol vreugde de stad Jeruzalem bezocht, voelde zich geroepen om zich in te spannen voor de toekomst, een toekomst waarin alles goed zal zijn, in het Hebreeuws wordt het nog mooier gezegd: een toekomst waarin alles 'volkomen zal zijn'. Het graduale heeft dezelfde tekst als de introïtus, de melodische stijl is echter totaal verschillend. De introïtuspsalmodie is syllabisch van aard, het graduale melismatisch.

De melodie van het respons vormt een van die prachtige Gregoriaanse zinnen, die vooral in de 7e modus voorkomen. Of-schoon de melodie van het graduale een originele indruk maakt, laat het gezang toch de opbouw van een psalmodie zien: intonatie op *Laetatus* en op *Fiat*, een mid-dencadens op *mihi*, *pax* en *abundantia*, en een slotcadens op *ibimus*, *tua* en op *tuis*. Het melodisch hoogtepunt op het woord *virtute* (goddelijke kracht) wordt van beide kanten omringd door gelijksoortige melodieën op *pax* (vrede) en *abundantia* (overvloed), en vormt daarmee een treffende uitbeelding van de tekst. In een prachtige slotcadens eindigt deze imposante Gregoriaanse compositie.

In de veertigdagentijd zingen we geen *Alleluia*, wél een tractus: *Qui confidunt* (GR 109):

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commovebitur in aeternum, qui habitat in Jerusalem. Vs. Montes in circuitu eius: et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc et usque in saeculum.

Die op de Heer vertrouwen, zijn als de berg Sion: hij, die in Jeruzalem woont, zal in eeuwigheid niet wankelen. Vs. Bergen zijn rondom hem en de Heer is rondom zijn volk, van nu af tot in eeuwigheid.

Met een uiting van vertrouwen opent psalm 125, waarvan we de eerste verzen zingen in deze tractus. Standvastigheid is een eigenschap die vanouds met de Stad verbonden wordt. Zij die op de Heer vertrouwen delen in de stevigheid van Sion, de tempelberg. Die berg op zijn beurt roept weer associaties op met de Heer, de rots. In de tweede zin komt aan de orde dat Jeruzalem, een stad van mensen, geborgen is in een krans van bergen. Zo vindt het volk, de gemeenschap, ook bescherming bij de Heer.

De kern van deze korte psalm is: Hou vol, als je je machteloos voelt: stel je vertrouwen op de Heer! God zal het kwaad niet toelaten in het land waar de rechtvaardigen wonen!

Op deze roze zondag in de paarse veertigdagentijd treffen we een 8e modus tractus aan. In het eerste vers zien we een dubbele middencadens bij *Sion* en bij *aeternum*. Ook in het tweede vers zien we twee middencadensen, op *eius* en op *sui*. De kwartsprongen op *montes* lijken de op-

rijzende bergen te schilderen. Boven *sui* staat een notenguirlande die een slingerbeweging uitbeeldt. In codex 339 van St. Gallen zien we een in één adem te zingen reeks neumen, die een vloeiende en stuwende voordracht verlangen, helemaal in over-eenstemming met een slingerbeweging. Het niet tot rust komen van deze psalmodie eist van zangers een groot vermogen tot fraseren en veel routine.

Vóór het Tweede Vaticaanse Concilie werd een tractus gezongen van Septuagesima tot Pasen, op boetedagen, en ook in de Requiemmis in plaats van het Alleluia. Een tractus bestaat uit meerdere psalmverzen. Terwijl er bij andere gezangen vaak een antifoon tussen de psalmverzen gezongen wordt, blijft de tractus ononderbroken doorlopen (*tractim* = in één teug). De tractus is de oudste vorm van solo-psalmodie tijdens de eucharistieviering, en heeft vaak een link met de *Introitus-antifoon*.

Tijdens de offerande hebben de samenstellers van deze zondagsliturgie voor psalm 135 gekozen, daaruit zingen we enkele verzen in het offertorium *Laudate Dominum* (GR 110):

Laudate Dominum, quia benignus est: psallite nomini eius, quoniam suavis est: omnia quaecumque voluit, fecit in caelo et in terra.

Looft de Heer, want Hij is goed: zingt een psalm voor zijn Naam, want hij is lieflijk: alles wat Hij wilde heeft Hij gedaan in de hemel en op aarde.

Het offertorium van vandaag lijkt het enige gezang te zijn dat geen toespeling op Jeruzalem maakt. Vroeger had deze of-

ferzang echter meerdere verzen, waarvan het laatste als volgt luidde: “*Gij, die de Heer vreest, prijst de Heer. Geprezen zij de Heer uit Sion, die woont in Jeruzalem*”. Juist dat laatste woord in het vers, Jeruzalem, heeft een uitzonderlijk rijke melodie gekregen, een melodie van wel 60 noten, waarvan 54 op de laatste lettergreep!

Psalm 135 besluit met een aantal oproepen, waarin ook een oproep aan het huis Levi, aan de afstammelingen van Levi, Leviëten, die diensten verrichtten in de tempel en aan de priesters. Het is dan ook bij uitstek een hymne om te zingen bij de dienst in de tempel. Door God te prijzen, of te ‘zegenen’ zoals we kunnen lezen in de vertaling van de Hebreeuwse grondtekst van de dames Gerhardt en Van der Zeyde, erkennen we Zijn grootheid en goedheid, en geven we antwoord op Gods zegen over óns.

Het openingswoord *Laudate* valt op door een rijke melodie en door een grote toon-omvang. Die rijkdom en omvang zien we in de rest van het gezang niet meer terug. Bij het woord *omnia* gaan de neumen feestelijk omhoog en doen ons een grote ontwikkeling verwachten, de herhalingen boven *voluit, fecit* en boven *caelo et in terra* laten echter een rustige stemming zien. De welwillendheid en de lieflijkheid van de Heer komen in de eerste zinnen goed tot uitdrukking: zowel het woord *benignus* als het woord *suavis* worden expressief begeleid door een lange lettergreep die aan het woordaccent vooraf gaat.

In de communio *Jerusalem quae aedificatur* (GR 370) komt psalm 122 opnieuw aan

de orde:

Jerusalem, quae aedificatur ut civitas,
cuius participatio eius in idipsum: illuc
enim ascenderunt tribus, tribus Domini,
ad confitendum nomini tuo, Domine.

*Jeruzalem, gebouwd als een stad waarvan
de delen één geheel vormen: daarheen
immers zullen de stammen opgaan, de
stammen van de Heer, om uw Naam te
loven, o Heer.*

Weer gaat het over Jeruzalem, de uitverkoren stad van God, op de berg. De stammen gaan óp naar Jeruzalem, uit de laagte, uit de onderdrukking omhoog naar een nieuw Jeruzalem, die ‘*hochgebaute Stadt*’, de plaats van de rechtsspraak waar het recht wordt hooggehouden en waar allen in vrede samen zullen zijn. De stammen kijken uit naar een toekomst waarin alles ‘volkomen’ zal zijn. De *communio* is geestdriftig van karakter en vormt één geheel met de passage *illuc enim ascenderunt* als hoogtepunt.

Door de opgewekte gezangen van zondag *Laetare* wordt op deze zondag het gegeven dat we’s zondags de Verrijzenis van de Heer gedenken vreugdevol belicht.

Muzikaal wordt die op ons toekomstende Paasvreugde mooi ondersteund door de begintonen van de introitus *Laetare*, tonen die een duidelijke verwantschap laten zien met de slottonen van het feestelijke drie-voudige *Alleluia* uit de Paasnacht. Met die tonen in mijn hoofd wens ik u een inspirerende veertigdagentijd toe en van harte een zalig Pasen!

Cyriel Tonnaer

JOSQUIN DES PREZ (I) (CA. 1450 – 1521)

Toen ik tijdens mijn conservatoriumstudie koorlid werd van het net opgerichte Studium Chorale, ontdekte ik pas echt hoe zelf musiceren, met gelijkgestemden, je leven op een intense manier verrijkte. Daar wij, allen conservatoriumstudenten, ons steeds meer verdiepten in de muziek uit de Renaissance (althans in onze beginperiode), werd deze muziek een specialisme van het koor, en dus ook van mij persoonlijk. Talrijke discussies over interpretatie en stijl (de naam Studium Chorale is een uitdrukking van dit proces van studie en zang) leidden tot een verfijning, waar enkele kamerkoren die daarna ontstonden nog altijd de vruchten van kunnen plukken, zoals: Ad Mosam; Lingua e Musica; Transparence; Sine Nomine.

Het is in deze tijd (1979), dat ik afstudeerde met een omvangrijke scriptie over de invloed van het humanisme op de muziek in de Renaissance. Maar ik zal u niet lastig vallen met een lezing hierover (dan zou Koorgeleide te dik worden). Maar het is dit jaar een bijzonder jaar, want het is 500 jaar geleden, dat een componist stierf, die een onuitwisbaar stempel heeft gedrukt op zijn tijd: We kunnen zijn carrière in het kort samenvatten vanuit het verloop van zijn leven als koorknaap in St. Quentin tot leider van de Pauselijke

kapel in Rome. Hij was een echte Europeaan “avant la lettre”, een globetrotter. Zoals topvoetballers tegenwoordig over de internationale velden hun brood verdienen, zo waren in die tijd topzangers en componisten in dienst van koningen, hertogen, kardinalen en zelfs de Paus. Zij gaven gestalte aan de pracht en praal van het hof.

Zo vinden we J. terug aan het hof van koning Louis XI in Parijs; kardinaal Ascanio Sforza in Milaan (waar hij Leonardo da Vinci ontmoet, die in dienst is van Lodo-

vico Sforza, de broer van Ascanio);

Paus Alexander VI, de beruchte Borgia paus in Rome; hertog Ercole d'Este in Ferrara; om na het uitbreken van de pest, als tweederde van de bevolking van Ferrara, inclusief de hertogelijke familie op de vlucht slaat (!), terugkeert naar zijn geboortestreek Condé-sur-l'Escaut, nabij

Lille.

Over zijn persoon is weinig bekend, maar de schrijver **Theun de Vries** schreef een boek over zijn leven in romanvorm, waarvan ik graag een fragment wil citeren dat alleszeggend is voor de roem, die Josquin in Italië ten deel viel.

Het “**Motet voor de kardinaal**” draait om Josquin des Prez, gezien vanuit de figuur

Wolf, "Lupus" genoemd. Hij is aanvanke-
lijk huursoldaat in het leger van Karel de
Stoute, maar zoekt zijn heil na de verloren
slag bij Granson in het Zuiden, Italië dus.
Daar komt hij in Milaan terecht en bezoekt
daar een kerkdienst. Daar wordt hij met
stomheid geslagen als de muziek van Jos-
quin weerklinkt:

*Ik schrok: op een galerij boven mijn hoofd
ruiste het plots gedempt en verrassend.
Vlak daarop barstte een koor van mannen-
stemmen los. Ik wist niet wat ik hoorde. Ik
keek links en rechts, maar niemand scheen
ontdaan zoals ik. Ik vernam in het koor
vele stemmen, die ieder voor zich schenen
te zingen, zij stegen en daalden langs on-
zichtbare ladders over en naar elkaar, soms
paarsgewijs, soms kruisten zij elkaars baan
als kometen en sleepten een lange staart
van harmonieën achter zich aan, zij hielden
elkaar zwevende in evenwicht, en ondanks
de kunstige verstrengelingen was alles sterk
en doorzichtig als zilveren steigerwerk in
de ruimte. Ik stond na enkele minuten al te
beven op mijn gesleten zolen, het zweet
brak mij uit, hier gebeurde wat ik niet voor
mogelijk had gehouden. Dat de macht van
de muziek onbegrensd is, had ik steeds meer
vermoed dan geweten; nu ervoer ik het in
eigen persoon, voor eens en altijd. Misschien
greep deze muziek mij zo aan, omdat ik
nog week was van binnen en kneedbaar als
potaarde; maar elke toon werd een vinger
die mij kneedde, weer losliet en zijn figuur
beschreef tussen aarde en hemel...*

*...Ik had uren, dagen zo willen luisteren, want
dit was de nieuwe muziek waarop ik gejaagd
had, sinds ik er in het legerkamp van de
Bourgondiër door de blinde Spaanse zan-*

*gers een vleug van gevangen had. Maar het
duurde geen kwart uur, of de stemmen van
de muziek losten zich op in vragen en ant-
woorden, zij stegen nog eens tot een vlam
van veelklank en braken af.*

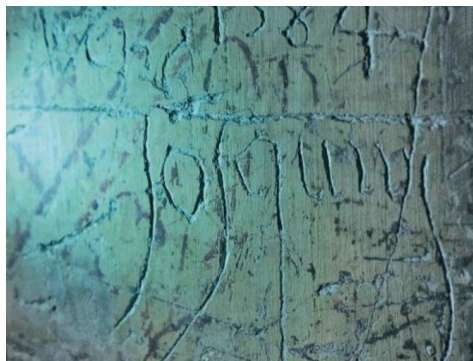
*Ik liet de kerkmenigte naar de uitgangen
duwen en dringen, ik zelf duwde en drong
klappertandend in de richting van het
altaar, ik vatte een sacristijn bij de slippers:
"Broeder! Per l'amore Dio; wat heb ik daar
juist voor zang gehoord?" De man keek mij
aan, koel, bedachtzaam, wat verwonderd,
licht misprijzend, en trok de slip van zijn
stool uit mijn hand: "Dat was het nieuwe
motet wat meester Gioacchino voor de kar-
dinaal geschreven heeft." Ik vatte zijn hand
en schudde die herhaalde malen: "Wie bij de
boksbaard van Satan is meester Giocchino?"
Hij trok snel zijn hand uit de mijne en sloeg
er een kruis mee: "Il maestro fiammingo – de
muziekmeester van de kardinaal – van onze
kardinaal Ascanio Sforza, die dezer dagen na
lange afwezigheid uit Rome teruggekomen
is... Nog meer van je geloven, heethoofd?"
Ik snelde de San Lorenzo al uit.*

Vervolgens zoekt hij Josquin op en wordt
als zanger opgenomen in het koor. En zo
kunnen we het leven van Josquin in deze
wereld van de Renaissance op de voet
volgen. Ofschoon het in romanvorm ge-
schreven is, kloppen de historische feiten
wel. De schrijver Theun de Vries heeft
zich grondig verdiept in deze periode en
maakt er een boeiend verhaal van, waarin
de namen echte personages worden van
vlees en bloed.

In de volgende Koorgeleide zal ik enkele
werken van Josquin des Prez bespreken

die kenmerkend zijn voor zijn stijl. Maar voordat u denkt dat deze muziek te moeilijk is voor "gewone" kerkkoren, wil ik u een bijzonder juweel van puurheid en soberheid laten zien op de tekst uit de Credo: "*Et in carnatus est*".

Ik eindig met zijn eigen handtekening die men ontdekte bij de restauratie van de Sixtijnse kapel, die net in die tijd door Michelangelo werd beschilderd. In de muur staat gekrast: Josquin (was hier...).

Annie Jansen

CANTORCURSUS

Op 5 december was een mooie afsluiting van de cantorcurcus. Hoewel er geen gasten bij waren was het toch spannend om te zingen. Ik ben al cantor sinds januari 2017 en zing 1 à 2 x per maand. Toch bleef steeds het gevoel van: mag ik daar wel staan. De cantorcurcus gaf mij meer zelfvertrouwen en ik ben er trots op om er als cantor te mogen staan in een viering. Trots op mezelf. Dat ik het durf, dat ik het kan. Op 6 december zong ik GvL 163 met de eerste regels: Ik zing van ganser harte voor de Heer, ben opgetogen om mijn God, de redder. Want hij had oog voor mij zijn dienaar, maar wie ben ik dat Hij mij heeft gevraagd. In onze parochie kiest de werkgroep de liederen (niet de cantor). Toeval dat juist ik deze zondag cantor ben met dit lied?

Met vriendelijke groeten,
Miryan Riswick

Cantor

50 jaar geleden zorgde de zeer muzikale Fons Kurris er voor dat er cantors kwamen in de nieuwe parochie in Vrangendael te Sittard. Bij de samenzang ging niet de priester voor, maar de cantor en iedereen zong volop mee. Naar ik mij heb laten vertellen was dat heel bijzonder voor die tijd. De cantor is altijd gebleven in onze parochie. Zelden is er een stille mis. Orgel, koor of cantor; de teksten staan op het liturgieblaadje en iedereen zingt mee. Er is zelfs een heel team van cantoren en een werkgroep die zich verdiept in de liedkeuze. Maar het cantorteam moet af en toe aangevuld worden.

Tot drie keer toe kwam pastoor Piet bij het kerkkoor vragen om een cantor. Er werd hard gezocht naar een nieuwe cantor om het team te versterken. Ik overwoog om

het te doen, maar voorzingen is toch heel iets anders dan meezingen in een koor. Bovendien: uit de liedbundel van meer dan 600 liederen kende ik er slechts een 20-tal goed genoeg om zelfstandig te zingen. Niemand melde zich aan. Piet vertrok weer, maar bij het naar buitengaan bleef hij voor mij staan en zei: "Jij kunt dat, kom maandag langs en dan zeg je me of je het doet." Die maandag zei Piet: "Je staat er niet alleen, ik sta naast je en de mensen zingen mee; probeer het maar eens."

Vlak voor Kerst, zette ik mijn eerste stappen als cantor. Cantor Rob liet mij na de mis nog eens alle liederen van die zondag zingen. Ik kreeg wat aanwijzingen. Rorate hoefde ik niet te zingen. Te moeilijk... In januari 2017 werd ik in het diepe gegooid. Zo werd ik cantor of cantrix. Ik zong vooral op zaterdagavonden in de kapel omdat ik op zondagen bleef meezingen in een van mijn koren. In de kapel zong iedereen mee; de pianobegeleiding was een grote steun. Eigenlijk zong ik in het begin vooral méé in plaats van vóór. Bij de zaterdagavond hoort voor mij echt het gevoel van: samen Eucharistie vieren. Ik groeide steeds meer in mijn rol als cantor. En toen

kwam corona. Enkele maanden waren er helemaal geen vieringen en toen we weer voorzichtig mochten beginnen, mocht al gauw niemand meer meezingen. Bovendien verhuisden we van de kapel naar de grote kerkzaal en moesten we het zonder Piet doen. Aan de microfoon en de organist ver weg. Daar stond ik dan, te zingen als cantor-solist. Het voelde heel vreemd. Toen ik in oktober de kans kreeg een cantorcursus te volgen heb ik dat met beide handen aangenomen. Alle tips en achtergrondinformatie helpen bij het cantor zijn in coronatijd. Maar ook straks als ik weer 'gewoon' voorzanger ben. Nu weet ik veel meer over b.v. houding, stemgebruik, liedkeuze. Een cantor is geen solist, geen koorzanger, geen meezinger. Ik ben voorzanger en zing vanaf mijn plek aan de ambo voor en (het liefst) met alle aanwezigen.

Als afsluiting van de cursus zongen alle cursisten op 5 december in de Carolus kapel in Roermond. Vlak voor Kerst 2020 zing ik Rorate de Caeli. Naast onze nieuwe pastoor.

Miryan Riswick

TOELICHTING DO-UT-DES MUZIEKBLADEN

Onder deze naam biedt de Sint-Gregoriusvereniging de kerkkoren en kerkmusici van de parochies in het bisdom Roermond nieuwe composities aan.

De naam is enerzijds muzikaal, anderzijds vormt zij een latijnse zin. Vertaald luidt deze: "ik geef opdat jij zult geven".

Getransponeerd naar onze intentie bete-

kent dit zoveel als: wij als diocesane SGV bieden U deze muziekbladen aan opdat U er gebruik van zult maken en dit wellicht zult honoreren met een bijdrage ter bestrijding van de onkosten.

U mag de koorcomposities legaal kopiëren en vergroten. Wij zouden het fijn vinden als u ons hiervan op de hoogte stelt.

Twee verzen uit psalm 51 voor de veertigdagentijd. Een dialoog voor zangstem en orgel. Niet louter een begeleiding maar evenwaardig en illustratief. In een mengeling van mineur en majeur verwijzend naar de glas in lood afbeelding op de kaft. Veelkleurigheid. Het is altijd beter om een verhaal van vele kanten te beluisteren omdat het je een beter beeld geeft van de werkelijkheid. Zing en speel de psalm niet te snel en neem de vrijheid om het tot klinken te brengen.

Ad Voesten

Heer, ontferm U, wij hebben gezondigd

uit psalm 51

Ad Voesten

Ad W. Bronkhorst

Calmo

Heer, ontferm U, wij hebben gezondigd. Heer, ontferm U, wij hebben gezondigd. God, ontferm U over mij in uw barmhartigheid, delg mijn zondigheid.

Heer, ontferm U, wij hebben gezondigd

19

in uw er - bar - men. Was mijn schuld vol -

25

ko - men van mij af, rei - nig mij van al mijn zon - den.

31

Heer, ont - ferm U, wij heb - ben ge -

Heer, ontferm U, wij hebben gezondigd

37

zon - digd. Heer, ont - ferm U, wij heb - ben ge - zon - digd. Geef mij

43

weer de weel - de van uw ze - gen

49

maak mij sterk in e - del - moe - dig - heid.

Heer, ontferm U, wij hebben gezondigd

55

Heer, maak Gij mijn lip - pen los, dat mijn

61

mond uw lof kan zing - en. _____

67

Heer, ont - ferm U, wij heb - ben ge - zon - digd. Heer, ont - ferm U, wij heb - ben ge - zon digd.

ONDERZOEK ONDER DE LEDEN

VOORAL HET SAMEN ZINGEN WORDT GEMIST

Dat blijkt uit een onderzoek met het oog op de Actie Kerkbalans, de jaarlijkse geldwervingsactie van de kerk. Van de bijna tweeduizend deelnemers aan het onderzoek gaf 45 procent aan vooral het zingen in de kerk te missen. Als tweede noemde 34 procent het fysiek aanwezig kunnen zijn in de kerk, gevolgd door de ontmoeting met mede-kerkleden (28 procent). Volgens bisschop Gerard de Korte is deze uitkomst minder opvallend dan op het eerste gezicht lijkt. 'Samen zingen heeft te maken met eer brengen aan God', zei hij bij de presentatie van het onderzoek in Utrecht.

Uit het onderzoek komt ook naar voren dat kerkleden de kerkdiensten in coronatijd op twee manieren volgen: via een livestream (45 procent) of een televisieprogramma op NPO2 (19 procent) en via fysiek bezoek aan diensten (33 procent).

Onderzoekers tekenden aan dat het onderzoek werd gehouden aan het begin van de tweede lockdown, toen er nog honderd mensen in een dienst mochten worden ontvangen.

Gerald Bruins

VANAF DE ORGELBANK

Een nieuw slag kerkmusici heeft zijn intrede gedaan in de kerk. Gewapend met kilometers kabels, microfoons, mengpanelen, versterkers, camera's en veroveringsdrang. Zij zijn de toekomst. De koning is dood. Leve de koning!

Er werd mij gevraagd een cantor te begeleiden in een livestream kerkdienst. Een grote kerk met een groot orgel waarbij het fijn zou zijn om de, overigens uitstekende, zanger van een beetje microfoonversterking te voorzien om zo ook het orgel met de registratie wat meer klankkleur te kunnen geven. Normaal geen enkel probleem. Maar met de nieuwe technische ploeg in Gods huis was de vrede op aarde snel verdampt. Om mijn orgel te bereiken moest ik eerst langs een cameraman zien te komen die absoluut niet van plan was zijn ingenomen positie bij de speeltafel prijs te geven. Laat staan ook maar één el toe te geven aan de zanger die bij mij moest staan om oogcontact met mij te kunnen houden. Al snel liepen emoties tussen enkele andere aanwezigen en de cameraman hoog op en op de vraag waarom hij juist dáár moest staan kreeg ik als antwoord: "Ik moet jou handen kunnen filmen". Ons argument dat wij de Liturgie moesten voorzien van muziek was helaas ondergeschikt aan de nieuw binnengehaalde techniekreuzen.

Ook het gebruik van de draadloze microfoon kon in een keer niet meer. Dat stoorde vast op de aangelegde Kabelbrij en zendapparatuur. De plaatselijke dirigent en organist met heel veel verstand van techniek, die ook aanwezig was, kon aanvankelijk, notabene in zijn eigen kerk, het gemekker van de geluidsschappen ook niet dempen.

Uiteindelijk met subtiële druk en wat kleine dreigementjes (Heer, ontferm U over mij) mochten we het 10 minuten voor aanvang even proberen met de losse microfoon. En wat wij kerkmusici aanwezig allang wisten gebeurde natuurlijk. Het ging prima zo! Maar door al dat gedoe is het vasthouden van concentratie en rustig voorbereiden van een kerkdienst een lijdensweg geworden.

Je wordt er ook zo moe van. Dat altijd maar vechten tegen onwil uit eigenbelang.

Wordt dit de toekomst van de kerkdiensten? Studiowerk? Waar Liturgie en techniek samen de regie voeren. Of eigenlijk waar de techniek de regie voert om de Liturgie volmaakt in beeld en geluid te vangen. Om een zo groot mogelijk publiek te bereiken die niet meer moeite hoeven te doen dan alleen op een paar knoppen van de afstandsbediening te drukken. Wat hebben we weer naar een mooie uitzending gekeken vanaf de bank. Of wat hebben we weer gelachen toen het geluid van de livestream het weer niet deed. Natuurlijk, corona dwingt ons dit pad te volgen. En volgens sommigen onder ons is dit de blijvende toekomst. Ik denk dat mijn tijd voorbij is. Mijn livestream is ouderwets!

Ad Voesten

GUIDO GROND

Vlak voor kerstmis 2020 overleed Aalmoezenier Guido Grond. Een bekende persoonlijkheid binnen de kerkelijke, bestuurlijke en muzikale instanties in Nederland en zelfs ver daarbuiten. In zijn "in memoriam" uitgesproken bij zijn, door coronaregels getroffen, besloten uitvaart werd uitgebreid opgesomd welke functies en onderscheidingen hem ten deel vielen in zijn leven.

Maar in dit artikel wil ik graag stil staan bij de mens Guido Grond. Dit omdat hij bij velen bekend was als de man van de koreninstructieavonden. Het jurylid van menig rapport waarin de nodige, terechte of onterechte, kritiek stond te lezen. Maar ook de vader van "Koorgeleide". Zijn blad. Wat hij op den duur heel moeilijk kon loslaten. Voor de

buitenwereld was Guido geen gemakkelijk mens. Misschien verdient hij juist daarom meer aandacht via dit artikel.

Als redactielid kwam ik vele jaren bij hem over de vloer en leerde hem kennen als een gedreven muziekliefhebber en bestuurder. Maar ook als ontoegankelijk en onbegrepen. En vooral iemand die controle wilde houden over zijn leven en werkzaamheden. Het onverwachte was niet aan hem besteed.

Dat controle willen behouden uitte zich in een enorme kennisopbouw opgedaan uit boeken en andere publicaties die hij verwoed verzamelde. Zijn huis was volledig gevuld met boeken. Van kelder tot zolder moest je je een weg zoeken tussen woord en toon. Alles had hij en veel wist hij.

Guido heeft heel veel betekend voor de kerkmuziek in Nederland. Vooral het besturen was zijn passie. Het liefst begaf hij zich in de bestuurlijke kringen van muziekorganisaties. Daar voelde hij zich thuis. Praten over muziek en Liturgie was zijn lust en zijn leven. Vaak zei hij tegen mij dat pastoor zijn niet voor hem was weggelegd. Zijn kracht lag in het vergaren van kennis en netwerken binnen de muziekwereld. Daarmee raken we ook de kern van zijn vaak onbegrepen karakter in combinatie met de koorwereld.

Guido kon zich moeilijk verplaatsen in de praktijk, en de mensen van alle dag. Hij had altijd het hoogst haalbare doel voor ogen. Daar werd alles aan afgemeten. De lat lag hoog. Vaak te hoog. En dat leidde menigmaal tot onbegrip bij de amateurzangers waar hij voor mocht jureren.

Ook "Koorgeleide" werd door hem langs diezelfde meetlat gelegd. Als redactielid mocht ik in het begin af en toe wat schrijven. En altijd werd de tekst (terecht of onterecht) kritisch bekeken en meestal aangepast naar zijn eigen inzichten.

Vele redactieleden mij voorgegaan, kozen uiteindelijk ervoor om toch maar een andere uitdaging te zoeken. Dat kwam misschien ook door de redactievergaderingen die zomaar drie uur of langer duurden. Guido was namelijk blij dat je er was. Zijn karakter zorgde ervoor dat hij voor velen niet erg toegankelijk was maar in wezen was hij, net als iedereen, blij met wat menselijke aandacht en sociaal contact.

Ook ik heb vaak gedacht: "Waar ben ik aan begonnen." Maar op de een of andere manier vond ik het belangrijk om tegenwicht te geven aan zijn visie om zo een helderder beeld te scheppen van de werkelijkheid. Met het verstrijken van de jaren was het voor hem moeilijk om de lichtheid van het bestaan te blijven zien.

De crisis rondom het misbruik in de kerk. De moeizame relatie met de landelijke NSGV, zijn gezondheid. Het gebrek aan sociale contacten zorgden voor een somberheid en neiging zich terug te trekken in zijn eigen wereld. Zijn statutair aftreden als bestuurslid van de NSGV Roermond en het daarbij overdragen van zijn landelijke functie viel hem, mede daardoor, erg zwaar. De laatste jaren zocht hij, en wilde hij, dan ook geen contact meer met zijn collega-bestuurders.

Aalmoezenier Guido Grond. Een markante persoonlijkheid binnen de Limburgse koorwereld. Dat hij moge ruste in een welverdiende vrede bij God.

Ad Voesten

WIE DAN NOG LEEFT...

Ik hoop al vlak na nieuwjaar dat hét woord van 2021 wordt 'coronamoe'. Kan ook bijna niet anders. Want coronamoe zijn we allemaal. Al een dik jaar heeft het ons in de greep en het einde is nog niet echt in zicht. Iedere keer komt er weer iets tussen. Wanneer kunnen we weer normaal doen? Met normaal doen bedoel ik elkaar de hand weer schudden. Gewoon naast elkaar in de kerkbank zitten. Samen kunnen zingen (!). Gewoon weer normale uitvaarten kunnen houden in de kerk, want die worden stevig gemist (van een goede uitvaart knapt een mens op). En vooral dat je je niet meer verdacht of crimineel hoeft te voelen op straat, in de winkel of in je eigen kerk. Ik voel sterk mee met die dominee die destijds al reageerde op alle ophef dat kerken nog steeds bestaan en open zijn ondanks besmettingsgevaar: 'Een wonderbaarlijke genezing is in onze kerk eerder te verwachten met alle getroffen maatregelen, dan een coronabesmetting'.

Maar wat dat nieuwe normaal dan wordt...? Veel zal veranderen. Veel is al veranderd in onze altijd zo hectische en jachtige samenleving. Voor de kerk wordt het steeds lastiger om die ontwikkelingen te volgen en er adequaat op te reageren. Je hebt de wereld van bewegende beelden, vlotte loopjes, nepnieuws en quotes, en je hebt anderzijds het uitgestelde Allerheiligste. Een weldaad voor wie rust zoekt, maar totaal niet van deze wereld (is ook). Stilte en gebed, rust en ingetogenheid passen niet in de vaart der volkeren. Het is zoals

de nieuwe nummer één in uitvaartenland, die Leonard Cohen met zijn onverklaarbaar Halleluja van de troon heeft gestoten: Here we go, on this roller coaster life we know, with those crazy highs and real deep lows, I really don't know why... U kent het wel, van de uitvaart laatst bij u in de kerk, in plaats van het Requiem aeternam. Men hoort het graag, althans er zijn er die het graag horen, vooral ook omdat het veel vragen oproept maar Godzijdank nergens een antwoord op geeft! Dat hebben we het liefst op vandaag! Het moet ook allemaal niet te concreet worden; vragen moet je niet meer willen beantwoorden...

Overigens, die vlotte loopjes, ik snap die niet. Zelfs de nieuwslezer mag niet meer stil blijven zitten, maar moet op het juiste moment (zelf haal ik er dat trouwens niet uit) een loopje maken. Waarom? De nieuwe president trok een sprintje naar zijn spreekgestoelte, alleen maar om te laten zien dat hij dat toch nog kan. Krijg je daar beter beleid door? En zowel de oude als de nieuwe president hadden na opkomst de gewoonte mensen aan te wijzen in de zaal. Why? Is dat van: ik ben er en jij bent er ook dus we zijn er samen? En wat zou dat dan? Het is allemaal zo buitenkant geworden. En het moet allemaal bewegen. Als het niet beweegt of eens ergens bij stil blijft staan 'is het niks'. Er zijn bedrijven die uw koor zo in de extreme-make-over metamorfose gooien: u gaat er echt niet beter van zingen, maar het is leuker kijken, en daar gaat het toch om? Waarom staat

de nieuwslezer bij de NOS op twee poten en die van L1 op één? Let maar 'ns op: die van L1 staan met het linkerbeen vooruit. Waarom in Gods Naam? Waar is het ouderwetse 'En nou zit eens still!' gebleven?

Om mijn eigen oude plaat maar weer eens af te draaien: cd's in uitvaarten is inmiddels een gepasseerd station. 't Dorp van Wim Sonneveld, Mit de neus unhoeg van Rowwen Heze en Papa van Stef Bos hebben het eucharistie gebed al lang verdrongen. Volgende claim zijn de bewegende beelden: we willen plaatjes zien, van de geboorte, van het huwelijk, van de kinderen en kleinkinderen en natuurlijk wat leuke vakantiefoto's en een paar geinige van de carnaval. En dus schuiven zwembroek en pilske op grote schermen voor het priesterkoor.

Allé, Jezus, schuif 'ns wat op, 'moeve'! Dat is net als met Kick Out Zwarte Piet: dat begint met Zwarte Piet want slavenhandel, dan carnaval en op het laatst alles wat naar christendom of superieure christelijke cultuur riekt. Hoe collega's dat allemaal (althans die zwembroek en dat pilske) gerijmd krijgen met het wezen van liturgie, is mij een raadsel. Veel mensen met gevoel voor kerk en eredienst stellen er zich gelukkig vragen bij. Probleem is dat een uitvaart maar eenmalig is en mensen nooit achteraf kunnen zeggen: 'Ik vond het helemaal niks, ik kom nooit meer naar jouw begrafenis!' We

hebben maar één kans. En dat geldt voor heel veel in het leven...

Gelukkig zorgt corona ook voor heel veel goeds. Waar koren al een jaar opgehokt zijn, krijgen ineens de cantors eindelijk ruimte. Niet dat ze koren moeten verdringen, maar voor de liturgie zijn deze 'liturgische animateurs' zoals ze elders genoemd worden welkom. Het geeft (met en zonder koor) een meerwaarde aan de viering. Ineens is repertoire flexibel en kunnen er dingen klinken die we in onze contreien

in tegenstelling tot de rest van de wereld nog nooit in de kerk hebben horen zingen: de psalm van de zondag, een lied bij de lezingen, nieuwe oude of oude nieuwe gezangen voor de veertigdagentijd, breder dan alleen maar oude passiegezangen... heerlijk, terecht, gelukkig en eindelijk! En ja, natuurlijk, ik heb het niet over uw koor, ik zou niet durven, maar dat van het dorp verderop. Jazeker.

Never waste a good crisis! Moge het coronajaar ertoe bijdragen dat we straks met nieuwe aandacht en energie de draad weer op kunnen pakken. Het oude zal niet meer hetzelfde zijn, maar laat er dan iets goeds nieuws uit voortvloeien. Er is genoeg te doen! Haak niet af, maar denk en doe mee! Wie dan leeft... laten we ervoor zorgen! Nu al!

Ed Smeets

ECCE HOMO, zie hier de mens.

Toen vlak voor kerstmis de coronaregels werden aangescherpt ontstond er in menig parochie een nogal wonderlijke situatie die precies weergeeft hoever wij Nederlanders vervreemd zijn van de werkelijkheid en het essentiële bestaan van alle dag. In het belang van de volksgezondheid verkondigde de bisschoppenconferentie dat de kerstnachtvieringen geen publieke doorgang konden vinden. Het doel was om zo min mogelijk mensen een excuus te geven om te reizen en om samen te komen. Blijf thuis was het devies. Een bijzondere gebeurtenis die in onze tijd nog niet vertoond was.

Maar natuurlijk een wijs besluit. De volksgezondheid staat toch immers voorop? Daar willen we toch graag offers voor brengen als geloofsgemeenschap? Of toch op zijn minst een signaal van medeleven en steuntje in de rug voor alle mensen die thuis moeten zitten?

Ook het koorleven ligt stil. Zingen is een bewezen gevaar voor de gezondheid en de cantor is en was met kerst de maatgevende factor. Zingen in een koor werd ten

zeerste afgeraden of verboden vanwege het hoge besmettingsrisico.

Toch leek het die kerstnacht wel het feest van onnozele kinderen. Met kinderlijke naïviteit deed menig kerkelijk instituut zijn uiterste best om de mazen der wet op te zoeken. Zonder zich ook maar een moment te bekommeren om het grotere geheel. Het “waarom” nee, het “ik” vierde hoogtij.

Want “besloten” betekende dat alles gewoon door kon gaan. 30 mensen in de kerk en de deur op slot. Geen haan die ernaar kraait. “Besloten” betekende ook zingen met meerder mensen in één ruimte. We hielden toch ruim afstand? En die trompet en de pianist en de celliste kan er ook nog wel bij want dat staat zo mooi op de livestream. Niemand die op het idee kwam hoe pijnlijk dit moest zijn voor die duizenden koorleden in ons land die niet mochten, niet konden en vast niet durfden meedoen met het besloten feestje.

Zij konden naar de TV- en computeruitzendingen kijken en zich verwonderen over de thuisbevalling van een bijzonder kind. Exclusief en feestelijk voor de kijkers thuis of op locatie voor een groep geluksvogels en genodigden. Het groter geheel... wie dacht er nog, in de waan van alle dag, aan het groter geheel. Wie dacht er nog aan de kerk echt te sluiten op kerstavond om daarmee solidariteit te tonen met iedereen in de maatschappij, gelovigen en ongelovigen. Wie dacht er nog aan in een-voud te vieren. Alleen of samen met één cantor in alle bescheidenheid te bidden voor alle mensen en voorspraak te vragen voor zij die ziek waren.

Wie dacht er nog aan te luisteren en de oproep te volgen om verstandig te zijn en goed te doen voor het algemeen belang. Na kerstmis vroeg menig koorlid mij?

Waarom kunnen wij niet in groepen gaan zingen? Op de TV deden ze dat ook al. Ik had eigenlijk moeten antwoorden. Dat zijn zij die kwamen uit de grote verdrukking en zich niets aantrekken van hen die het goed met hen voorhebben.

Ecce homo, zie hier de mens. Bij het schrijven van dit artikel sterven in Londen de mensen in de wachtende ambulances

omdat er geen plaats is in het ziekenhuis. En willen we geen avondklok in verband met ons vrijheidsgevoel. Ecce homo, zie hier de mens.

Laten we in Gods naam hopen dat we leren luisteren naar elkaar en dan doen wat gewoon gedaan moet worden.

Ad Voesten

JUBILARISSEN

ONDERSCHIEDINGEN IN BRONS

Eygelshoven Parochie HH. Johannes de Doper en Pastoor van Ars Z.E.H. M. Heemels. Mw. M. Erven-Steensels **Linne** Parochie H. Martinus Dhr. T. Hendrix **Venray** Parochie O.L.V. van Lourdes Mw. F. de Bree **Voerendaal** H. Laurentiusparochie Mw. A. Aelmans - Geurts.

ONDERSCHIEDINGEN IN ZILVER

Bergen Parochie St. Petrus Mw. M. Rijs - van Summeren **Berg en Terblijt** Parochie HH. Monulphus en Gondulphus Mw. J. van Eijs - Beun **Blitterswijck** Parochie H. Matthias Castenray Dhr. M. van Osch **Eijsden** Parochie H. Pancratius Mw. J. Janssen - Thewissen, Mw. M. Wolfs - Demollin, Mw. L. Roijen - Wolfs **Einighausen** Parochie O.L.V. Ten Hemel Opneming Mw. M. Jetten - Dukers **Heerlen** Parochie H. Franciscus van Assisie Mw. M. Harmsen - van Hout **Heythuysen** Parochie H. Nicolaas Dhr. P. Absil, Mw. R. Bergervoet - van Der Zalm **Hoensbroek** Mariarader Vrunsjaapskoer Mw. C. van Vlodrop **Hoensbroek** Parochie H. Hart van Jezus Mw. W. van Wersch **Hoensbroek** Parochie H. Johannes Evangelist Mw. R. Hagedoorn, Dhr. E. Marti **Maastricht** Parochie HH. Monulfus en Gondulfus Dhr. M. Colen **Meijel** Parochie H. Nicolaas Mw. T. Peters - Engelen **Mook** Parochie St. Antonius Abt Dhr. C. Visscher **Neerbeek** Parochie St. Callistus Dhr. P. van Mulken (25 jaar) **Nieuwenhagen** Parochie O.L. Vrouw Hulp der Christenen Mw. F. Vaessen - Beckers **Nieuwstadt** Parochie H. Johannes de Doper Mw. A. Dormans - Thewissen **Oirlo** Parochie St. Gertrudis Mw. G. Keyzers - Michels, Mw. A. Classens - Verschuuren, Mw. M. Maas - Jenniskens, Mw. N. Noijen - Claessens, Mw. M. Steeghs - Linders **Schimmert** Parochie H. Remigius Mw. P. Lemmens - Smeets, Mw. D. Huntjens - Grootjans **Sittard** St. Petruskoor Dhr. A. Canton, Mw. Canton - Mennens, Dhr. R. Mulders, Mw. M. Beckers - Knebel **Venray** Parochie O.L.V. van Zeven smarten Mw. D. Janssen **Venray** Parochie O.L.V. van Zeven smarten Mw. J. Van der Wijst, Mw. L. Dupont **Venray** Parochie St. Petrus Banden Dhr. T. van Dinter.

ONDERSCHIEDINGEN IN GOUD

Bergen Parochie St. Petrus Mw. C. van der Sande - de Haas **Bemelen** Parochie H. Laurentius Dhr. H. ten Tije **Blitterswijck** Parochie H. Matthias Castenray Dhr. T. Claessens **Einighausen**

Parochie O.L.V. Ten Hemel Opneming Mw. W. Jumpertz (40 jaar) **Grathem** *Parochie H. Severinus* Dhr. H. van den Beuken **Grevenbricht** *Parochie H. Catharina* Dhr. W. Valkenburg **Haelen** *Parochie Sint Lambertus* Dhr. M. Doijen (40 jaar) **Hapert** *Parochie Petrus en Paulus Bladel* Dhr. P. Wilborts **Heel** *Parochie St. Stephanus* Mw. G. van den Goor **Horn** *Parochie St. Martinus* Dhr. W. Ramakers **Hulsberg** *Parochie H. Clemens* Mw. J. Bosten - Koolen, Mw. M. Mevis **Kaalheide** *Parochie H. Jozef* Mw. M. Hendrixs - Stapersma, Mw. A. Kleijnen **Maastricht** *Parochie Monulfes en Gondulfes* Mw. P. Simon **Maastricht** *Parochie H. Servatius* Mw. D. Custers - Speckens, Mw. M. Thijssen - Speckens **Maastricht** *Kerkelijk Zangkoor Cantate Domino* Mw. M. Kalmar - Voncken **Maastricht** *St. Pieter beneden en Wolder* Dhr. R. Debie **Molenhoek** *Parochie O.L. Vrouw van Zeven Smarten* Dhr. H. Busser, Mw. L. Schijven - Geurts, Mw. M. Megens - Brozing **Neeritter** *Parochie St. Lambertus* Dhr. J. Tegels, Mw. N. Linssen - Geusen **Nieuwstadt** *Parochie H. Johannes de Doper* Mw. M. Cremers - Omloo **Posterholt** *Parochie H. Matthias* Mw. G. Boosten - Bosch **Reuver** *Parochie H. Lambertus* Dhr. J. Hodselmans **Schimmert** *Parochie H. Remigius* Mw. M. Beusen - Bendermacher **Sittard** *St. Petruskoor* Mw. W. Winants - Ribbers (40 jaar), Mw. T. Prutten **Sittard** *H. Hartparochie Overhoven - Sittard* Mw. M. Kleintjes - Strijdonk, Mw. L. Nadolski - Maas **St. Joost** *Parochie H. Judocus* Mw. M. Beunen - Aben, Mw. M. Hodselmans - Janssen, Dhr. W. Levels (40 jaar) **Stramproy** *Parochie Willibrordus* Mw. C. Deerns **Ubachsberg** *Parochie H. Bernardus* Dhr. S. Goossen **Vaesrade** *Parochie St. Servatius* Mw. R. Rutzerfeld - Formans, Mw. W. Luijten - Seijen, Mw. B. Goeden **Venray** *Parochie St. Petrus Banden* Dhr. T. van Osch **Vlodrop** *Parochie St. Martinus* Mw. E. Rieken - Meuwissen

INSIGNES

Amby *Parochie H. Walburga* Dhr. J. Brandts (50 jaar) **Beek** *Parochie St. Hubertus* Mw. M. Swelsen - Geisen (50 jaar) **Born** *Parochiefederatie Born* Mw. K. Velraeds - Jans (50 jaar) **Eys** *Parochie H. Agatha* Dhr. B. van Loo (Kaars), Dhr. M. van Loo (Kaars), Dhr. S. Muller (50 jaar), Dhr. J. Kokkelmans (50 jaar) **Haelen** *Parochie Sint Lambertus* Dhr. F. Baetsen (60 jaar) **Hapert** *Parochie Petrus en Paulus Bladel* Dhr. P. Wilborts (50 jaar) **Heel** *Parochie St. Stephanus* Mw. W. Janssen (70 jaar) **Herkenbosch** *Parochie H. Sebastianus* Mw. S. Keybeck (55 jaar) **Hoensbroek** *Parochie H. Johannes* Dhr. R. Deckers (50 jaar) **Hoensbroek** *Parochie H. Hart van Jezus* Mw. T. Stuurman - Geerkens (50 jaar) **Horn** *Parochie St. Martinus* Dhr. F. van de Voort (60 jaar), Mw. M. Graef - kouters (50 jaar) **Houthem** *Parochie St. Gerlach* Dhr. W. Voncken (70 jaar) **Kaalheide** *Parochie H. Jozef* Dhr. H. Thomas (50 jaar), Mw. M. Thomas - Jegers (50 jaar), Mw. L. Cohnen - Bruins (50 jaar), Dhr. A. Q. Meijers (50 jaar) **Landgraaf** *H. Familie* *Parochie* Mw. E. Stoffers - Mengels (50 jaar) **Leunen** *Parochie St. Catharina* Dhr. J. Reintjes (60 jaar) **Linne** *Parochie H. Martinus* Dhr. F. Smits (50 jaar) **Maasbree** *Parochie H. Aldegundis* Dhr. P. van den Beuken (50 jaar), Dhr. J. Trepels (50 jaar), Dhr. L. Vaessen (50 jaar) **Maastricht** *St. Pieter beneden en Wolder* Dhr. R. Debie (50 jaar) **Maastricht** *Kerkelijk Zangkoor Cantate Domino* Mw. E. Duyx - Creusen (Kaars) **Meijel** *Parochie H. Nicolaas* Mw. M. Philipsen - Crommentuin

(50 jaar) **Neerbeek** Parochie H. Callistus Dhr. B. Gerits (60 jaar), Dhr. P. Gerits (60 jaar), Dhr. H. Gerits (kaars) **Neeritter** Parochie St. Lambertus Mw. L. Sniekers - Bokken (50 jaar), Mw. L. Heijmans - Rademaekers (50 jaar), Mw. R. van Gorp - Schobers (50 jaar) **Nieuwstad** Parochie H. Johannes de Doper Dhr. H. van Maastrigt (70 jaar) **St. Geertruid** Parochie H. Gertrudis Mw. J. Franssen (50 jaar) **St. Odilienberg** Parochie H.H. Wiro, Plechelmus, Otgerus Mw. M. Smeets - Reijnders (55 jaar) **Tienray** Parochie O.L. Vrouw Troosteres der Bedrukten Mw. R. Verstraelen Bexkens (50 jaar) **Venlo** Parochie St. Martinus Dhr. J. Seelen (kaars) **Venray** Parochie O.L.V. van Zeven Smarten Mw. K. Kleeven (50 jaar) **Venray** Parochie St. Petrus Banden Dhr. T. van Osch (50 jaar) **Veulen** Federatie LVH Mw. N. Fleurkens - Janssen (50 jaar)

***Het diocesaan bestuur wenst alle vermelde koorzangers
van harte proficiat met de hun toegekende onderscheidingen
vanwege hun kerkmuzikale trouw aan de lofzang Gods.***

KOORSECRETARIS - DIRIGENT - ORGANIST

- Aan alle parochiegeestelijken wordt één exemplaar van 'Koorgeleide' toegezonden.
- Elke koorsecretaris in de parochies ontvangt eveneens één exemplaar om dit binnen het koor te laten rouleren. **Mocht de adressering van het koorsecretariaat niet (meer) juist zijn, gelieve dit dan te melden aan het diocesaan secretariaat Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond.**
- Een persoonlijk abonnement voor 4 nummers per jaargang is mogelijk door € 10,- per jaar over te maken op ons banknummer (zie onder).

LEDEN VAN DE ALGEMENE VERGADERING VAN DE SINT-GREGORIUSVERENIGING IN HET BISDOM ROERMOND

Vicaris Drs. E. Smeets pr., voorzitter

Eindstraat 6, 5801 CR Venray (0478 - 550 740) (voorzitter@sgv-roermond.nl)

Pastoor H. Notermans, secretaris

Kerkstraat 7, 6374 ES Landgraaf (045 - 531 23 78) (secretaris@sgv-roermond.nl)

Jos Sijstermans, penningmeester

Ir Lelystraat 180, 6419 XV Heerlen (06 - 109 215 45)

Mw. A. Jansen, Volksplein 90-D, 6214 PC Maastricht (043 - 321 68 92)

D. Jansen, Hoogstraat 11, 6017 AP Thorn (0475 - 562 187)

W. Leenen, Ginkelstraat 118, 5911 ES Venlo

J. Steijvers, Aldenhoven 28, 6093 HB Heythuysen (0475 - 496 456)

C. Tonnaer, Arlo 32, 6041 CJ Roermond (0475 - 582 276)

J. Vanhommerig, Deken Fabiusstraat 5, 6118 EN Nieuwstadt (046 - 888 15 70)

A. Voesten, Molenstraat 7, 5975 AE Sevenum (077 - 366 24 79)

Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond (SGV)

Postadres: Postbus 470, 6040 AL Roermond
(ook voor het aanvragen van onderscheidingen)

Bezoekadres: Swalmerstraat 100, 6041 CZ Roermond
(secretariaat en documentatiecentrum te bezoeken, cq. telefonisch te bereiken op: **maandag-, woensdag- en vrijdagmorgen van 10.00 tot 12.00 uur**)

I.v.m. Corona is het mogelijk dat wij minder goed bereikbaar zijn. Neem in dringende gevallen contact op met secretaris@sgv-roermond.nl

Website: www.sgv-roermond.nl

E-mailadres: secretaris@sgv-roermond.nl

Telefoon: 0475 - 386 725

Bankrelatie: ABN Amro NL45ABNA0229852599

t.n.v. 'Sint-Gregoriusvereniging, postbus 470, 6040 AL Roermond'

ISSN 1383 - 7109

